

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XII. ZATURDAG den 13den MAART, 1824. N. 11

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm. Lee.

UIT NEDERLANDSCHE COURANTEN.

Londen, 3den Oct —Men wil, dat er, in één jaar, meer schepen uit de haven van Londen in zee loopen, dan uit alle de andere havens der wereld te zamen. De waarde der goederen, welke in een jaar alhier geladen en ontladen zyn, wordt op 70 millioenen ponden sterling berekend: 8000 matrozen zyn in deze haven bestendig bezig met het besturen van schuiten en kleine vaartuigen; 4000 werklieden vinden bezigheid met het laden en ontladen, hetwelk aan 1200 tolbeambten bestendiglyk werk verschaft. Er liggen, gemiddeld, genoegzaam altyd 2000 schepen op de reede en in de dokken.

Den 25sten Nov.—"De indiaansche Esquimaux met kapt. Parry medegebragt heeft zyne bewonderenswaardige behendigheid in het besturen van zyne canotl welke van zeekalfsvellen gemaakt is, en slechts achtien ponden weegt, aan den dag gelegd. Deze vertooning had plaats in het nieuwe dok, by het magazyn der kompagnie de Union, Water Lane. Hy heeft pylen afgeschoten, een half dozyn eendvogels gedood, en vele andere profnemingen gedaan, welke de aanschouwers niet minder verwonderd hebben."

De *Liverpool Advertiser* verhaalt het volgende: "Een jonge en schoone neger, eenigen tyd geleden, alhier uit de West Indien aangekomen zynde, waarschuwde men hem, dat hy, van het oogenblik dat hy het Britsch grondgebied betreden had, vry was. In het begin scheen hy zeer verwonderd, doch antwoordde spoedig, dat hy met zynen toestand by zyn' meester zeer te vreden was, en korten tyd daarna vertrok hy wederom naar de West Indien, om in slaverny terug te keren."

Den 8sten Dec.—Onze dagbladen deelen thans den inhoud van eene reeks van stukken mede, betrekkelyk de laatste handelingen van het Spaansche konstitutionele gouvernement en de Cortes te Cadix. Men ziet daaruit, dat deze laatste, welke ten einde toe, ten getale van 107 leden, zyn byeengebleven, nooit een besluit hebben genomen, om aan den koning alle magt over te geven en hem naar het Fransche hoofdkwartier te laten vertrekken. De toedragt der zaak is deze. Reeds den 31sten Augustus, gaf eene junta van generaals en oversten hare meening te kennen, dat de verdediging van het eiland, waarop Cadix ligt, gelet op de middelen des vyands in vergelyking met die der verweerders, moeijelyk en gewaagd was, schoon die dan ook, om 's lands eer, moest aanvaard worden. Van dien tyd af, hebben de Spaansche ministers, zonder te verwaarloozen, wat to bestryding des vyands kon aangewend worden, gepoogd met den Franschen opperveldheer tot schikkingen te geraken. De goede diensten van den Engelschen gezant, die zich te Gibraltar ophield, zyn daartoe mede ingeroepen. Deze heeft zich daaraan ook niet ontrokken, maar de hertog van Angouleme heeft steeds geweigerd, zich tot eenige schikkingen te leenen en is blyven eischen, dat de koning volkomen vry by hem moest aankomen. Ook het voorstel, om, onder de noodige en gebruikelyke voorzorgen van weerszyden op eenig neutral punt, waartoe een Engelsch schip kon dienstbaar wezen, met den koning een mondgesprek te houden, is door den hertog afgeslagen. Middelerwyl ondervond men aan de Spaansche zyde onspoed op onspoed. Het verlies van het fort Santi Petri was een gevoelige slag, hoezeer men ook geene groote hoop had hetzelve te behouden, vermits de noodige infanterie en artilleristen tot eene hardnekkige verdediging niet hadden kunnen bestemd worden. Maar gevoeliger slag was nog het oproer, dat zich onder een deel der linietroepen openbaarde, en zoo als maar al te duidelyk was, verborgen en vermogende aanstokers had. De Spaansche opperbevelhebber achtte zich nu verpligt, het gouvernement te kennen te geven, dat hy geene hoop op eenige krachtdadige afwering der Franschen meer had. Men zou ze voet op het eiland Leon moeten laten zetten, een voldslag kon niet gewaagd worden; zyne middelen, maar voor de geest, die zich onder de troepen verspreid had, lieten zulks niet toe, hy voorzag een laaghartig gedrag, in het aangezigt des vyands, by een aantal derzelve. Grievend was het voor hem zulks te moeten zeggen; maar by zoo gewigtige belangen mogt hy de waarheid niet verbergen. Het eenige, wat te doen overbleef, was de magt, waarover men te beschikken had, byeentetrekken, de verdediging te bepalen tot het land tusschen Cadix en de Cortadura, en inmiddels een verdrag met den vyand te zoeken aantegaan. Van deze omstandigheden werd door de ministers terkens aan de Cortes verdrag gedaan. Deze konden echter geen redmiddel aanbrengen. De leden derzelve hadden betrekkingen en bezittingen verlaten, om te Cadix hun pligt te volbrengen. Aan het gouvernement was alles ingewilligd, wat tot de afwering van den vyand kon dienstbaar zyn. In het meer byzonder nypend geldgebrek konden zy uit eigene middelen niet voorzien. Hunne goederen waren in beslag genomen en zy ontvingen niet eens de hun verschuldigde toelage. De Cortes konden derhalve niet anders dan treurige aanhoorders der rapporten van de ministers zyn. Den 26sten September gaven deze eindelyk berigt, dat eene verdediging van het eiland Gaditana [zoo wordt het geheele eiland, waarop Cadix ligt, genoemd] moest opgegeven worden, en de koning in zyne eigene zaak zoodanig zou moeten handelen, als hem meest raadzaam voorkwam; inzonderheid zorgende, dat ten meesten voordeele van de natie, de ingezetenen en verdedigers des eilands uitliep de voorwaarde, welke door den vyand als onvermydelyk was gesteld, namelyk. dat de koning, met zyne koninklyke familie, het eiland Cadix zou verlaten en zich naar het punt begeven, dat hy zou verkiezen.—Hierop is nu den 27sten September door 34 leden der Cortes verklaard, dat alleen, ingeval van geweld en gebiedende noodzakelykheid, naar omstandigheden moest gehandeld worden, altyd zorgende om de eer en regten der natie te behoeden; met protest van hunne zyde tegen al wat door geweld of dwang tegen deze regten mogt gedaan worden. Terwyl de 73 overige leden verklaarden, dat het regt van vredemaken den koning toebehoorde, na raadpleging van den staatsraad; dat, voor zoo verre men buiten de konstitutie wilde gaan, zy geene magt hadden zulks toeteestaan, en dat het eenige wat de Cortes, in den toestand, waarin zy geplaatst waren, doen konden, was, de regten der natie voor te behouden en tegen geweld te protesteren. De ministers, aan den goeden uitslag eener verdediging wanhopende, lieten alles aan den koning over. Z. M. besloot dadelyk, om naar zynen beminden neef, den hertog van Angouleme, te vertrekken, zonder iets van zyne oogmerken te openbaren. De militie daarover haar ongenoegen en hare vrees geopenbaard hebbende, vond de koning goed het manifest van den 30sten September uittevaardigen, dat den volgenden dag, by zyne komst te Puesto St. Maria, door het dekreet van nal en geener waarde opgevolgd werd.

De Times beweert, dat Frankryk geenszins het ontwerp heeft opgegeven om Zuid Amerika te heroveren, maar dat de snel toenemende verzwakking van Lodewyk XVIII de onderneming heeft doen uitstellen, vermits Karis X by zyne aanstaande troonsbeklimming van alle buitenlandsche belemmeringen vry wil zyn.

Lissabon, 4den Nov.—Het gouvernement toont zich zeer te ontvreden over de wending der zaken in Brazilie; generaal Madeira nevens den vlootvoogd Perevin de Campos zyn, terstond na hunne aankomst van Bahia, welke plaats men hen verwyt zonder noodzaak ontruimd te hebben, gevangen gezet.

Marseille, 17den Nov.—Wy hebben alhier 87 Grieken zien scheep gaan, die naar hun vaderland terug keeren, om hun leven aan deszelfs verdediging te gaan wyden. Deze ongelukkigen hadden tot de korpsen van Ypsilanti in Moldavie behoord. Zy zyn, over land, van de oevers van de Prath. herwaarts gekomen. Zy hebben onder de Oostenrykers eenige goede menschen, en vooral onder de pastoors in Hongarye, groote liefdadigheid aangetroffen. Zy zyn in geestvervoering over de Zwitsers, welke zy hunne weldoeners en redders noemen. Men heeft hen veroorloofd, om Frankryk, van Geneve tot Marseille, door te trekken. Mogten zy, wanneer zy Morea naby komen, de kruisers van den kapitan Pacha ontgaan.

Napels, 20sten Nov.—Het gouvernement heeft, met alle particuliere weerwraak te beletten, geenszins gemeend den loop der justitie te schorsen. Thans is er een nieuw voorbeeld van deszelfs onwrikbare gestrengheid jegens de lieden, die alle deszelfs rampen veroorzaakt hebben, voorhanden. Vyf der dolzinnigste Carbonari zyn, door het groot speciaal geregtshof, uit hoofde van de driekleurige kokarde opgestoken, en het volk, den 17den Juny 1820, tot opstand aangezet, te hebben, ter dood verwezen, en vier er van, den 12den dezer, reeds geëxecuteerd; de koning heeft den vyfden gratie verleend.

Den 30sten Nov.—De inkomsten van dit koningryk over 1823 beloopen 20, en de uitgaven 24 millioenen. Het onderhoud der Oostenrykche troepen is in deze laatste som niet begrepen; dezelve bedraagt 5 millioenen 's jaars; de jongste leening is toereikende geweest, om die kosten voor het loopende jaar te dekken; nogtans is het te kort in de inkomsten van Sicilie schrikbarend. Bovendien is de handel in de grootste stremming; de voorbrengselen van den grond verminderen en het geldgebrek doet zich dagelyks meer en meer gevoelen.

De Arnhemsche Courant van den 28sten Nov. na berigt te hebben gegeven van den val der konstitutioneele regering in Spanje, merkt hierby aan dat hoewel het nu zeker is dat de konstitutie aldaar een einde genomen heeft de regte oorzaak van de schielyke overwinningen der Franschen tot nog toe een raadsel is.

Hoort men militaire rapporten, zoo heeft het voorbeeldige krygsbeleid van den hertog, opperbevelhebber van het Fransche leger, gepaard met de onverschrokkene dapperheid der troepen, de Cortes het te benaauwd gemaakt, en dezelve tot het opgeven hunner zaak gedwongen.—Wie zal zeggen, dat dit niet waar kon zyn?

Hoort men de ministeriele berigten, zoo is er een opstand geweest onder het volk van Cadix en kwade geest, het zy van moedeloosheid, het zy van afval onder de troepen der Cortes; en heeft een en ander mede gewerkt, om de verlegenheid en wanhoop der laatsten ten top te voeren.—Wie zal weder zeggen, dat ook dit niet waar kan zyn?

Hoort men den Engelschen lord Nugent, die in Cadix alles heeft gezien, zoo heeft noch de eene noch de andere dezer oorzaken het gedaan; maar alleen de onkunde der Spaansche konstitutionelen in het voeren van den oorlog.—Wie zal nog eens zeggen, dat ook dit niet waar kan zyn?

Hoort man, eindelyk, wat Z. M. koning Lodewyk XVIII, onlangs, by gelegenheid van het plegtig *Te Deum* voor de overwinning, er van gezegd heeft tot den aartsbisschop van Parys; (en, zoo iemand, als Z. M. moet er toch wel goed van geinformeerd zyn), zoo zou de moeder van den God van St. Louis en de koningin der Engelen er onder geroeid hebben.—Wie zal ook de mogelykheid hiervan tegenspreken?

a. Leest men de proklamatien van den koning van Spanje; dan is het de gehechtheid van het Spaansche volk aan den koning en het klein getal der revolutionairen welke slechts een tiende van de bevolking van Spanje uitmaken.—Dit kan ook vry wel waar zyn.

b. Leest men den aanspraak van de regering der stad Parys aan den hertog van Angouleme by deszelfs terugkomst, dan is het de God van St. Louis welke de wapenen des konings zoo gezegend heeft dat zy overal overwinnaars geweest zyn —Zou dit ook niet waar kunnen zyn?

c Leest men de Engelsche dagbladen, dan zyn het de honderd millioenen roebels, welke Rusland in Engeland geleend heeft en de leening van honderd millioenen franken door Frankryk geleend, welke de Spaansche generaals omgekocht hebben.—Zouden de Engelsche dagbladen misschien ook gelyk hebben?

Wat is nu de oorzaak der val der konstitutie?
Het beleid van den hertog van Angouleme?
De dapperheid der Fransche troepen?
De getrouwheid der Spanjaarden aan den koning?
De mede hulp van den God van den Heiligen Lodewyk?
De ondersteuning der Franschen door zyne moeder en de koningin der Engelen?
De moedeloosheid en onkunde der konstitutionelen? of
Het Russische en Fransche goud?

Hoe vele verschillende oorzaken van het verschynsel hebben wy hier reeds! En wie weet, hoe vele andere ons nog zullen worden opgegeven? Mogten wy eens weten, wat domine Marron te *Parys* er van gezegd heeft in zyne plegtige dankstond; zoo zouden wy denkelyk van de koningin der Engelen geen gewag vinden, maar al weder wat anders aantreffen.—St. Louis of den Heiligen Lodewyk die is genoegzaam in de geschiedenis bekend, het was Lodewyk den IX die een leger van vele duizenden menschen in de zand woestynen van Egypte overbragt om uit liefde voor zyn geloof de ongeloovige Turken den hals te breken; doch ongelukkig verging St. Louis met zyn gansche leger aan de pest, honger en dorst of werden onder het gloeyend zand begraven; of hy nog een God appart heeft gehad daaryan staat niets in de geschiedenissen gemeld.

Fiscaal's Kantoor, den 12den Maart 1824.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 22, en
De Ronde Broden 23 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 10den Maart 1824.

HET wordt hierby bekend gemaakt, dat er ter Gouvernements Secretary een Brieven Zak zal worden opgemaakt om verzonden te worden met het gejont schip Alberta & Jacoba, schipper D. J De Groot, en dat dezelve Brieven Zak op aanstaanden Woensdag den 17den dezer, des voordemiddags om 1 ure precies zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE

Den 11den Maart 1824

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en Onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Raad Contrarolleur der Financien, aan den voordeeligste inschryvenden aanbesteden de leverancie van Brood voor het Garnisoen alhier, zullende het meel tot bakken daarvan, door den Magazyn Meester van alle Magazynen G. C. Muller in het Hoofd Fortres Amsterdam uitgereikt worden; aan wien het brood ook weder zal bezorgd moeten worden.

Kunnende de daartoe belanghebbenden zich ten Kantore van den Raad Contrarolleur der Financien vervoegen, ter bekoming van nadere informatie.

De gegadingdens addresseren zich met beslotene billetten ten Kantore van den Raad Contrarolleur voornoemd, uiterlyk op aanstaande Zaturdag den 13den dezer s'morgens v ór tien ure; terwyl het antwoord daarop om twaalf ure terzelve plaatse te bekomen zal zyn.

By indispositie van den Raad Contrarolleur der Financien.

De Boekhouder en 1ste Commis,

J. P. BOSCH.

HEDEN morgen omstreeks drie uren, beviel van een dood kind, de Echtgenote van

P. C. SIMON,
kapt. der Artillerie.

Curaçao, den 9den Maart 1824

Den 6den Maart 1824

DE ondergeteekende voornemens zynde spoedig dit eiland te verlaten, verzoekt aan al de genen welken van hem iets te vorderen hebben om hunne rekeningen in te leveren, ten einde daarop onmiddelyk betaling te bekomen, en daar en tegen aan eenen ieder welke hem schuldig is, hunne schuld ten spoedigste te voldoen, om niet in de voor hem anders noodzakelyke verpligting te geraken, de voor hun zoo nadeelige weg van regten in te moeten slaan.

Daarby biedt hy tegens billyke pryzen aan: Beste Bordeaux Wyn in Oxhoofden, Damesianen en in Kistjes van 45 Fleschen—Best Zwaar Bruin Bier in halve Pypen—Spiegels in soorten; en andere drooge goederen.

P. J. MULLER.

Den 12den Maart 1824.

ADVERTENTIE.

DE ondergeteekende maakt mits dezes aan het geëerde publiek bekend. Dat daar hy reeds op den 8sten dezer loopende maand zyn mondige jaren bereikt heeft, te raden is geworden zyn aanstaande firma te veranderen namenlyk, in plaats van JEOSUAH LEVY MADURO JUNIOR, die hy tot heden gebruikt heeft. Van heden af dien van Jeosuah Levy Maduro Lopez, in alle zyn handelingen voortaan zal gebruiken, in diervoegen als hier onder aangeteekend staat. Hetwelk diend tot narigt aan een ieder die zulks zal mogen aangaan.

J. L. M. LOPEZ.

Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

J M Uraboro de Alba zola	Louis Cabrera
A V Garcia 2	Henry Price 2
J M Diaz 2	O M Dacosta 2
M Alcentare Rabela	Joaquin Segura
Mateo del Rio	David Gomes Casseres
José Serrera	A M Henriquez
Jose Terry	A L Levy
Francisco Gomez	Juan Fucte
V J Gonzales	Dewed. Barends
	J M de Amiama

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MAART.

6.	bark	De Hoop, Coudeville,	St. Jans baai
8.	golet	Trial, Cox,	Puerto Cabello
	——	Maria Catharina, Danies,	Rio-de-la-Hacha
	——	Twee Vrienden, Eckmeyer,	Maracaybo
	——	Juliana, Lazarro,	La Guayra
9.	——	Favorite, Rotje,	St. Martha
10.	lantje	Cosmopolite, Boom,	Coro
	golet	Overste von Scholten, Reed,	St. Croix
	——	Especuladora, Boekhoudt,	Carthagena
11.	bark	Eagle, May,	St. Thomas
	golet	Amable Lucia, Diedenhoven,	Puerto Cabello
12.	bark	Emma, Martin,	St. Eustatius

UITGEKLAARD—MAART.

6.	golet	Susan, Cole,	Boston
	brik	Generaal Toro, Deseler,	Coro
8.	golet	Madison, De Leon,	Maracaybo
	——	Gysbertha, Debrot,	Bonaire
9.	brik	Matteawan, Coffin,	New York
10	golet	Arkansaw, Pratt,	dito
	bark	De Hoop, Roca,	Spaansche kust
	golet	Twee Vrienden, Eckmeyer,	Aruba
	——	Maria, Chirino,	Porto Rico
11.	——	Neptunes, Vroyk,	Aruba

Bÿ eene aankomst van La Guayra hebben wÿ ontvangen de Venezolano en Colombiano tot den 28sten Februarÿ; in dezelve vinden wÿ volstrekt geen staatkundig nieuws; zÿ zÿn slechts gevuld met aanmerkingen op verschillende onderwerpen, latere Europische tÿdingen vinden wÿ ook niet in dezelve. Het is merkwaardig dat er geen woord gemeld wordt wegens den toestand van Peru; daar wÿ uit andere berigten gezien hebben dat in het begin van November de legers van Bolivar en Cantarac tegen over elkander stonden; en dat allerwaarschÿnlÿk een veldslag het lot van Peru zoude beslissen.

De Venezolano beschuldigt den Redakteur van de Colombiano, van een leugenachtig berigt geplaatst te hebben van rooverÿen en moorden welke te Caracas en ommestreken zouden plaats gehad hebben; dit dient volgens dit nieuwspapier tot niets anders dan om vreemdelingen af te schrikken zich in Colombia neder te zetten; moorden hadden er plaats, gaat dit nieuwsblad voort, onder Morales, Boves, Moxo, enz. maar geenzins onder het bestuur der wetten en bÿ de zachtaardige Colombiaansche natie. Het is echter opmerkelÿk dat de Colombiano de namen der vermoorde personen, plaats en dagteekening opgenoemd had, dit wederlegt de Venezolano niet; laatstgemeld blad verhaalt echter een geval van militair despotismus; eenige militairen waren namelÿk onlangs in een dorp gegaan met oogmerk om het vee en andere bezittingen te ontvoeren en hadden de alkade en andere personen, welke zich hier tegen verzetteden gevaarlÿk gewond.

Wy vinden in de Colombiaansche nieuwspapieren den aanspraak van den Russischen ambassadeur aan den koning van Spanje uitgelegd ten gunste van Zuid Amerika's onafhankelykheid. De Russischen ambassadeur zeide namelyk in dien aanspraak, na dat hy den koning had geluk gewenscht met het herstel zyner magt in Spanje, "dat Z M. de Russische keizer wenschte dat de koning van Spanje zyne wyd uitgestrekte bezittingen mogte bevredigen, dat Z. M hiertoe de middelen zal vinden in het belang der bondgenooten hierin stellen, dat Z. M. dan de eer zal genieten de laatste revolutie te hebben ten onder gebragt en geen punt meer zal overgelaten hebben van waar zy zich verder kan verspreiden en dat het lot van Z. M. talryke koningryken zoo naauw met dat van Europa verbonden is"

Hierdoor verstaat de ambassadeur van Rusland slechts des konings bezittingen in Spanje en geenszins in Zuid Amerika volgens de uitlegging welke de Colombiaansche papieren hier aan geven.

Men zal zich nog herinneren eenigen tyd geleden in dit Weekblad gelezen te hebben een besluit van Z. M van den 21sten Augustus houdende, dat de R C. Maatschappy, haren hoofd zetel hebben de te Uitrecht en de Societé Catolique de la Belgique, welker hoofd plaats te Brussel gevestigd is ontbonden zyn. Toen hebben wy niet kunnen gissen, welke de redenen hiervan waren, maar thans zien wy uit eenen brief geplaatst in de Staats Kourant, dat het is, om dat *het voortdurende bestaan dier Maatschappy en voor de openbare rust van ver uitziende gevolgen* konde worden, aangezien het oogmerk der instelling dier Maatschappy is, om de dwalingen, voorkomende in de Kettersche Boeken, welke in Holland in omloop zyn, door tegenschriften te wederleggen, en daardoor de godsdienstige gezindheden tegen elkander in het harnas te jagen.

VERDERE UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE COURANTEN.

Brussel, 9den Oct.—Zekere Beckman, Duitscher van geboorte en woonachtig te Etterbeek, beschuldigd van bedreigende brieven te hebben geschreven aan Z. M. den koning, is ter dier zaak door het hof van assizes veroordeeld tot de pronkstelling en dwangarbeid gedurende 8 jaren.

Weimar, 3den Nov—Toen men de papieren in beslag genomen heeft, van zekeren in de Pruissische staten gearresteerde student, die beschuldigd werd, van deel genomen te hebben aan geheime gezelschappen, heeft men onder deze papieren gevonden, den cursus over de staatkunde, welken hy in 1821 te Jena gehouden had by den professor Luden, die te voren de uitgever der Nemesis was geweest. De Pruissische autoriteiten, bevonden, sommige plaatsen dezer lessen onbestaanbaar met het monarchial beginsel, en zonden een uittreksel naar de centrale commissie te Meyntz. Deze deed haar verslag op den Duitschen land dag, en grondde op verschillende plaatsen daaruit, eene beschuldiging tegen den Heer Luden, in zyne kwaliteit van professor aan eene Duitsche universiteit. Op de vertoogen echter van den Grave Brust, minister van de hertogelyke huizen van Saxe, by den land-dag, die deszelfs aandacht hierop vestigde, dat professor Luden, een der aanzienlykste leden der vergadering van de staten van Weimar, aldaar by onderscheidene gelegenheden, de minst twyfelachtige bewyzen had gegeven van zyne monarchale grondbeginsels, werd besloten dat men zich zoude bepalen, met aan professor Luden aan te bevelen, van voortaan in zyne publieke lessen omzigtiger te zyn.

Salonika, 6den Nov—Op den 17den Mei II. verliet de Pacha Aboulabout deze stad, twaalf uren na dat hy de order daartoe bekomen had; den volgenden dag kwam Ibrahim Pacha incognito in dezelve. Op de tyding zyner komst zag men de hoop by alle de inwoners herleven. Dit opperhoofd heeft gesidderd op het zien van zoo vele, door zynen voorganger gebezigde folteringen, en heeft dezelve dadelyk doen vernietigen; hy heeft de gevangenissen doen openzetten en men heeft uit dezelve zien te voorschyn komen menschen, naar levende spooksels gelykende en de onherstelbare teekenen der foltering dragende.

Parys, 14den Nov.—Het dekreet des konings van Spanje, waarby de geldleening der Cortes voor nul verklaard werd en alhier op de beurs bekend gemaakt, heeft geene geringe beweging veroorzaakt. Daar de Spaansche geldleening van Andouard; Hubbard, en Co in coupons van 10 tot 20 piasters verdeeld is geworden, hebben vele min vermogenden deel in dezelve door een aantal personen, als kuppers, portiers, werklieden, enz. bezet waren, die, op het algemeen gerucht, wilden vernemen, wat van hunne renten zouden worden, en die aldaar, met niet weinig verdriet, te weten kwamen, dat hun kapitaal, hetwelk nog kort te voren op 45 pet stond, eensklaps tot op 32 was gedaald. Op het laatst der beurs heeft men getracht deze verslagene schuldeisschers eenigzins op te beuren, met de aanmerking, dat het Fransche gouvernement voorzeker, in het belang van een aantal zyner onderdanen, vertogen zouden doen by den koning van Spanje, tot het behoud van eene schuld, welke was aangegaan, ten tyde dat de ambassadeur van het konstitutioneel gouvernement in Frankryk werd erkend. Van achteren is echter gebleken dat het Fransche gouvernement niets ten voordeele van deszelfs onderdanen bewerkt heeft.

Bayonne, 25sten Nov.—Brieven uit Madrid van den 21sten, luiden als volgt: "Het vertrek van het hof naar het Escuriaal is op 3den December bepaald. De vreemde ambassadeurs maken zich gereed, om mede de reize derwaarts aan te nemen. De hoofdstad verliest dagelyks meer en meer van hare voornaamste inwoners; de handel heeft er byna geheel opgehouden en een aantal huizen van negotie begeeft zich buitenslands. Alle deze omstandigheden zullen voorzeker eenen zeer nadeeligen invloed uitoefenen op den toestand van Spanje. De bestaande armoede, zoo wel als de jammerlyke toestand van de overblyfselen der konstitutionele legers, geven aanleiding, dat de openbare wegen vervuld zyn met berooid volk, het welk van den roof leeft. Zelfs in Madrid is men des nachts op straat niet veilig. Laatstleden Dingsdag zyn drie Fransche militairen vermoord. Een Spaansch officier, *Axlor* genaamd, welke *Riego* gevankelyk herwaarts heeft gebragt, is dezer dagen in een twee gevecht met een Fransch officier omgekomen. De aanleidende oorzaak wordt niet opgegeven."

Rome, 29sten Nov—Men spreekt thans alhier veel over het vertrek van den kardinaal Gonsalvi, naar Montopoli. Men gelooft dat die prelaat nimmer voornemens geweest is, zich naar Napels te begeren, om zyne gezondheid te herstellen. Lieden van doorzigt houden het daar voor, dat zyn ontslag uit den post, dien hy onder Pius VII. bekleedde, een onwedersprekelyk bewys oplevert, dat Leo XII. genegen is deelt in de gevoelens van zynen voorganger; dat hy, naar het herstel van den voormaligen staat van zaken overhelt, of liever, dat hy voornemens is de oude instellingen, die onder het vorige gouvernement zyn afgeschaft geworden, te doen herleven. De verwydering uit Rome van eenen Staatsman als den kardinaal Gonsalvi, baart wezenlyke droefheid. Niemand bezat, als hy, eene volkomene kennis van de staatkunde, welke in de eeuw, in welke wy leven, behoort gevolgd te worden, en van de onmisbare behoeften, welke de voortgang der verlichting heeft doen geboren worden. Onvermoeid met gezel

van Pius VII. heeft by in zyne heilzame bedoelingen, voor den voorspoed van het Romeinsche volk, nimmer gewankeld. Daarenboven is dit volk, by hetwelk de monarchy niet erflyk is, niet gewoon aan een blind vasalschap; het pleegt raad met de pligten der souvereinen, en een paus, die geen tweede Pius VII. mogt zyn, zou moeijelyk de algemeene goedkeuring wegdragen, by het nemen van maatregelen, die strydig zouden zyn met het stelsel, hetwelk door het laatstvorige gouvernement is gevolgd geworden.

Amsterdam, 7den Dec.—Z. M. oorlogs fregat Eurydice, kapt. J. F. C. Wardenburg, hetwelk een geruimen tyd te Curaçao gelegen heeft was in de maand Juny ll. te Sourabaya in de Oost Indien.

Londen, 9den Dec.—In de verloopene maand heeft men, in de zuiderdeelen van Engeland, eenen geweldig zwaren mist gehad, die aanleiding tot verscheidene ongelukken heeft gegeven; ook is te Parys een zware mist en tevens vry strenge vorst ondervonden. Als een blyk der hevigheid van den jongsten storm, die zoo vele zeeschade langs onze kusten te weeg gebragt heeft, wordt verhaald, dat de wind in het park van graaf Bathurst alleen 1,042 boomen uit den grond gerukt heeft.

Den 12den Dec.—Elk is thans nieuwsgierig om den dapperen Spaanschen generaal Mina te zien; Mina is niet groot van postuur, maar vry gezet, zonder het geelachtig uitzigt en de zware knevels zyner landslieden; hy wordt door vyf of zes Spaansche opper officieren verzeld.—De admiraal Valdez wordt eerlang uit Gibraltar hier te lande verwacht. Quiroga is reeds in de ze hoofdstad gekomen.

Frankfort, 9den Dec.—Te Hamburg wordt opgemerkt, dat de verandering, welke de akte van scheepvaart en het koloniale systhema in Engeland onlangs ondergaan hebben, als gedurig voordeelige uitwerkingen voor die stad aan den dag leggen. Schepen, die onmiddelyk met ladingen uit Jamaika en Oost Indien aankomen, vermeerderen nog het vertier. Men verwacht echter een nog oneindig grooter voordeel voor de scheepvaart van Zuid Amerika's onafhankelykheid van Spanje en van Portugal, waardoor eene groote markt tot uitvoer uit Duitschland geopend zal worden.

BEVALLEN—Op den 7den dezer, van eene dochter, Maria Catharina Neuman, Echtgenoote van J. M. Krapf.

By an arrival from La Guayra we have received the Venezolano and Colombiano, up to the 28th February, which contain, however, no political intelligence, but are filled up with other miscellaneous matters—nor can we glean from them, any later European dates. It is worthy of notice that not a single word is to be found therein, respecting the situation of Peru, whereas it is known by other channels, that the two belligerent armies of Bolivar and Canterac were in sight of each other about the beginning of November, and that probably the fate of that country has been ere now decided by a general engagement.

The Venezolano arraigns the Editor of the Colombiano, with having published a spurious report of robberies and murders perpetrated in Caracas and its environs, which he observes serves no other purpose, than that of deterring foreigners from settling themselves in Colombia, adding that such occurrences were frequent at the various epochs of Morales, Boves, Moxo, &c. but by no means during the government of the laws and under the docile Colombian people. It is remarkable, however, that the Colombiano pointed out the very names of the persons murdered, stating the date and place where the deeds were done—which the Venezolano refutes not. On the other hand, this latter paper, relates a series of military despotism, among others, that a gang of military proceeded lately to a village, with the objeet to force away cattle and other articles, and dangerously wounded the alcalde and other individuals who attempted to oppose them.

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, February 18.

Important News.—By a vessel arrived yesterday from St. Thomas, we have just learnt that a general revolution has once more broke out in Spain; and that king Ferdinand has fled to Paris.

From the Courier of London, Dec. 27.

The question of the independence and recognition of the South American states, may now be considered as at rest. Great Britain has, as we have repeatedly shewn, acknowledged their independence *de facto*; and the United States, their nearest neighbours, have not only acknowledged it, but have given a bold and manly notice, to the continental powers, that they shall treat " any interposition with the view of oppressing or controlling them in any manner, as a manifestation of an unfriendly disposition towards themselves—and as dangerous to their peace and safety,"—in other words, they will view it as *affording them a just ground for war*.

After so clear and explicit a warning, there is not one of the continental powers, we suppose, that will risk a war with the United States—a war in which not only they could not expect to have either the aid or good wishes of Great Britain—but a war in which the good wishes of Great Britain, (if she did not choose to give more efficient succour), would be all on the side of the United States—thus, then, we repair, that the question may be considered to be set at rest; we shall hear no more of a congress to settle the fate of the South American states.—Protected by the two nations that possess the institutions, and speak the language, of freedom—by Great Britain on one side, and by the United States on the other, their independence is placed beyond the reach of danger; and the continental powers, unable to harm them, will do well to establish that friendly and commercial intercourse with them, which they could never have done had they remained under the yoke of Old Spain.

Madrid, Dec, 18.

The government being obliged to give its whole attention to the affairs of the Peninsula, seems to relax in its preparations against the independents of the colonies. Some persons pretend that some answers from Foreign Cabinets are expected before our operations beyond the ocean are concerted.

Vienna, Nov. 17.—It is generally confirmed that the Austrian Cabinet refuses to interfere in the affairs of South America, and merely offers its good offices to effect an amicable arrangement between the colonies and the mother country. In fact, the Austrian empire, not being a maritime power, cannot have the same interest in this affair as Russia and France. Russia, following its system of opposition to the naval preponderance of England, must seek to make new acquisitions to the prejudice of its rival; and France must endeavour to repair the loss of the isle of France and St. Domingo, and open new markets for the immense produce of her industry, especially in South America, where England has greater advantages than any other nation. It is said that prince Metternich, immediately on his return to Lemberg, sent instructions to the Austrian ambassador at Paris, and to count Brunetti, minister of his imperial majesty at Madrid, relative to the political system adopted by Austria on the subject.—*Jour. de Gand.*

"Paris, Dec. 29.

" The plan to which I allude on Thursday, as being under discussion, for relieving at once Spanish finances, and terminating every hostile project against South America, is substantially correct. It was proposed to the French and Spanish governments by certain bankers who would be willing, under certain conditions, and with certain guarantees to carry into execution. The advances which they would make, if their propositions were accepted, would be sufficient to indemnify France for her exertions in the pacification of Spain to pay the sum due by Spain to Great Britain for losses incurred in the West Indies, and to enable his Catholic Majesty to meet his financial difficulties, without dislodging the monks or selling their convents. Their propositions are—that Spain should acknowledge, without reserve, the independence of the South American States, and transfer to the new Company all the rights which she at present claims. It is well known for instance, that the government of the mother country had great property in machinery, &c. &c. for working the mines; that in Mexico and the other provinces, his Most Catholic Majesty possessed estates, palaces, and other kinds of crown property. All those would be ceded to the company of contractors. To this company likewise would be ceded all the advantages or grants which the different States would be willing to afford for the general acknowledgment of their independence. There are still Spanish troops, for instance in Peru; Mexico is not yet tranquillized; and none of the provinces enjoy that peaceful security to which they would attain, if they were assured that no hostile attempt would be made upon them from Spain or Europe, In order, therefore, that these troops might be withdrawn, and this security established, all the provinces might be induced to make a contribution in money, which would go to indemnify the contractors.

" The French and Spanish governments have hinted at the possibility of establishing a constitutional government in South America, and placing at the head of the different States, Bourbon Princes or infantes. To this the framers of the plan, or the contractors, object.—They refuse to advance them money on any other condition than the absolute independence of all the States, as they now exist. Mr. Parish is gone to Vienna, to lay the propositions of the contractors before prince Metternich. The plan will require a long time to be matured.—Congress must finally decide on its adoption.—What will England say to this?

FROM AMERICAN PAPERS.

The Colombian Republic is apprized of the kind and parental intentions of the Holy Alliance to restore them to the government of Ferdinand. Fortunately, the Colombians have a fine and well-disciplined army of veterans, and they express no apprehensions of the meditated attack. The fortifications on the seaboard are repairing, and Porto Cavello would soon be rendered impregnable. We do not, however, seriously believe that the Holly Allies will be so mad, as to interfere with the affairs of the Southern Republics, knowing that they must, in all probability, involve themselves in a war with the United States.

The State of Ohio, containing 600 000 inhabitants has only one *native* in its Legislature. Travelling through that country we meet with townships inhabited entirely by English, Irish, Scotch, Welsh and French people, who have generally emigrated in a body. It is not surprizing that a state which has been so rapidly settled within the last twenty-five years, should have but one native in its Legislature.

A new company has been formed at Edinburgh for the purpose of introducing *oil gas* lights. A meeting was lately held on the subject, at which Sir Walter Scott presided, who stated that, after three years experience of oil gas lights in his house, at Abbotsford, he could assure the meeting nothing could be more pleasant, more useful, safe and convenient.

The Cork Advertiser states that the spirit of whiteboyism continued unabated in Ierland, and retained all its former ferocity. The disposition of the peasantry, and their aversion to the laws is represented to be such that they would much rather " shelter a murderer stained with the blood of the innocent, than discover his hiding place, or deliver him up to justice " As a cure for this horrible state of things, the editor recommends " the empowering the magistrate to inflict *corporeal punishment.*"

From Matanzas.—A letter received at Charleston, S. C. from an officer of the United States schooner Beagle, off Matanzas, dated the 1st inst. says, that no piratical captures have been lately heard of; and that if there were any pirates about the island of Cuba, they would have been found out, as the force off there is very vigilant. There were four of the squadron off Matanzas, awaiting the arrival of commodore Porter, who, it is stated, was momently expected.

Sandwich Islands.—The London Missionary Chronicle for October, contains some interesting missionary letters from the Sandwich Islands, and Calcutta—the former written in March last, by a Mr. Ellis, who, with his family, is attached to the Sandwich mission. The accounts furnished by Mr. Ellis,(dated at Oahu,) coincide with those that have been received here, viz.: that the great work of christian civilization is making rapid advances among the natives of those islands. Sabbath day is kept as a holyday by all the chiefs and many of the people, who, to a great degree, abstain from labor, barter, and other worldly occupations.—Every Saturday night, Mr. Pitt, (the king's first counsellor, named by the late king, after Mr. Pitt, the late British minister,) sends the king's crier round to proclaim throughout every part of the village, that the morrow is the sacred day, that they must not plant their gardens, build houses, make canoes, beat cloth, sell sandal wood, shoot birds, or follow any of their games or play, but go to the place of worship and hear the word of God! The missionaries have very good congregation on the Sabbath days, and also on Wednesday evenings; frequently about 1000 attend, though not more than 500 can be accommodated. The work of teaching goes on finely, and they already have some native teachers. The king, with his mother and family connections, are learning to read and write. The village in the vicinity of which Mr. Ellis lives, (Mr. E. was first an English missionary to the Society islands,) is very populous, containing probably between five and six thousand inhabitants, besides foreigners, of which at times, there are considerable numbers. There are about sixteen merchants, including the American consul, who resides there constantly, to transact business with the natives and with the shipping that are constantly arriving. Honorurn, possessing the most convenient harbor of any of the islands, is a place of very considerable commerce; sixteen large vessels had arrived within a short period, most of them whalers, who put in for refreshments. This island, (Oahu,) is the residence of the king, the seat of government, and the abode of all the principal chiefs of the other islands, and of most of the persons of influence in the whole groupe. The king and queen of Tauai, the governor of Maui, several chiefs of Hawaii, as well as the king and Mr. Pitt, make that the place of their constant residence. The great population, and the very frequent arrivals of vessels, which generally want fresh supplies of provisions, firewood, &c., render those articles very dear. The common price for a hog is from six to ten dollars. Potatoes are about one and a half dollar per bushel; firewood, ten sticks per dollar, and other articles in proportion. A dollar a day is also the common price of labor, though the natives sometimes work for less. Every article of clothing is also very dear, being first taken from England to America, and thence to those islands, except so much as is brought from China. A hundred per cent. on the American or China price, is the lowest rate at which they are ever disposed of there. The population is stated 150,000 in all the islands; probably it may exceed a hundred thousand, to all of whom a preacher has now free access; but to many, even when additional aid shall arrive, only occasional visits can be paid, and these probably at distant intervals.

De Curaçaosche Courant.

CURAÇAO DEN 1STEN MAART 1824.

VAN wege Zÿne Excellentie den Schoutbÿnacht Gouverneur dezer Eilanden, wordt de onderstaande nota van gelikwideerde schuldvorderingen uit deze Kolonie ter kennis van de daarin genoemde belanghebbenden gebragt.

De Gouvernements Secretaris,
(w. g.) W. PRINCE.

Nummers van volgorde.	Nummers van Likwidatie.	Nummers van den staat van Curaçao.	NAAM EN WOONPLAATS VAN DEN BELANGHEBBENDEN.	AARD DER RECLAMATIE.	Klasse van den Nederlandschen Achterstand.
1	14731	65	Ph. St. Jago Leÿba, & Co. te *Curaçao*.	Geleverde goederen in 1800.	3de.
2	14732	45	De Wed. Henrÿ Basden, geb. *Reuvenhagen* te idem.	Reparatien en Leverancien aan het fregat *La Vengeance* en aan Fransche kapers in 1800.	3de.
3	14733	80	Aron Pinedo, idem.	Leverancie van een anker en stok in 1800.	3de.
4	———	51	J. Schotborgh, qq. idem.	Gelden door den Gouverneur Changuion van *P. F. Diedenhoven* opgenomen op *drie* onderscheidene Wisselbrieven in dato 3den October 1805 ieder ad *f*2000	- - - - - - - - - -

De laatstgemelde Reclamatie afgewezen, als bereids vroeger, door C. G. Haagen, & Co. gereclameerd onder No. 4727 bÿ den Nederlandschen achterstand verevend.

s'Gravenhage, den 19den Augustus 1823.
De Secretaris der Algemeene Kommissie van Likwidatie,
(get) DASSEVAEL.
Voor Kopÿ konform,
De Kommissaris bÿ het Ministerie voor het Publieke Onderwÿs, de Nationale Nÿverheid en de Kolonien,
(w. g.) J. SCHREUDER.

Extracts taken out of " Napoleon in exile or a voice from St Helena," the opinions and reflections of Napoleon, on the most important events of his life on government in his own words by Barry E. O'Meara, Esq. his late surgeon.

He occesionly received some visitors, who came to pay their respects to him on the lawn before the house; and, in a few instances, some who received that permission were presented to him, when at Mr. Balcombe's in the evening. During the whole time he was there, he never left the grounds but once, when he strolled down to the little residence of major Hodson of the St. Helena regiment, where he conversed with the major and Mrs. Hodson for half an hour, taking great notice of their children, who were extremely handsome. He frequently, however, walked for hours in the shady paths and shrubberies of the briars, where care was taken to prevent his being intruded upon. During one of these walks, he stopped and pointed out to me the frightful precipices which environed us, and said, " behold your country's generosity, *this* is their liberality to the unfortunate man, who blindly relying on what he so falsely imagined to be their national character, in an evil hour unsuspectingly confided himself to them. I once thought that you were free.—I now see that your ministers laugh at your laws, which are like those of other nations, formed only to oppress the defenceless, and screen the powerful, whenever your government has any object in view."

Some short time after his arrival at Longwood, I communicate to him the news of Murat's death. He heard it with calmness, and immediately demanded, if he had perished on the field of battle? At first, I hesitated to tell him that his brother-in-law had been executed like a criminal. On his repeating the question, I informed him of the manner in which Murat had been put to death, which he listened to without any change of countenance. I also communicated the intelligence of the death of Ney. " He was a brave man nobody moreso; but he was a madman, said he. He has died without having the esteem of mankind. He betrayed me at Fontainbleau: the proclamation against the Bourbons, which he said in his defence I caused to be given him, was written by himself, and I never knew any thing about that document until it was read to the troops. It is true, that I sent him orders to obey me. What could he do? His troops abandoned him.—Not only the troops, but the people wished to join me.

Captain Hamilton, of the Havannah frigate, had an audience with Napoleon in the garden. Napoleon told him that when he (Napoleon) had arrived on the island, he had been asked what he desired to have? He therefore begged of him to say that he desired his liberty, or *le bourreaux* (the executioner) That the English ministers had unworthily violated the most sacred rights of hospitality towards him, by dedeclaring him a prisoner, which savages would not have done in the situation in which he stood

---

He made some observations about the bullocks which had been brought from the Cape of Good Hope by the government, and amongst which a great mortality had taken place. " The admiral," said he, ought to have contracted for them, instead of making them government property. It is well known that whatever belongs to a government is never taken any care of, and is plundered by every body. If he had contracted with some person, I will venture to say very few would have died, instead of a third, as has been the case.

Napoleon sent marchand for me at about 9 o'clock. was introduced by the back door into his bedroom, a description of which I shall endeavour to give as minutely and as correctly as possible.

It was about fourteen feet by twelve, and ten or eleven feet in height. The walls were lined with brown nankeen, bordered and edged with common green bordering paper, and destitute of sursace. Two small windows, without pullies, looking towards the camp of the 53d regiment, one of which was thrown and fastened by a piece of notched wood. Window curtains of white long cloth, a small fire-place, a shaby grate, and fire irons to match, upon which stood a small marble bust of his son. Above the mantle piece hung the portrait of Marie Louise, and four or five of young Napoleon, one of which was embroidered by the hands of the mother. A little more to the right hung also, a miniature picture of the empress Josephine, and to the left was suspended the alarm chamber watch of Frederic the Great, obtained by Napoleon at Potsdam; while on the right the consular watch, engraved with the cypher B, hung by a chain of the plaited hair of Marie Louise, from a pin stuck in the nankeen lining. The floor was covered with a second hand carpet, which had once decorated the dining room of a lieutenant of the St. Helena artillery. In the right hand corner was placed the little plain iron camp bedstead, with green silk curtains, upon which its master had reposed on the fields of Marengo and Austerlitz. Between the windows there was a paltry second hand chest of drawers; and an old book-case with green blinds, stood on the left of the door leading to the next appartment. Four or five cane bottom chairs painted green, were standing here and there about the room. Before the back door, there was a screen covered with nankeen, and between that and the fire place, an old fashioned sofa covered with white long cloth, upon which reclined Napoleon, clothed in his white morning gown, white loose trowsers and stockings all in one. A chequered red madras upon his head, and his shirt collar open without a cravat. His air was melancholy and troubled. Before him stood a little round table, with some books, at the foot of which lay, in confusion upon the carpet, a heap of those which he had already perused, and at the foot of the sofa facing him, was suspended a portrait of the empress Marie Louise, with her son in her arms. In front of the fire place stood Las Cases with his arm folded over his breast, and some papers in one of his hands. Of all the former magnificence of the once mighty emperor of France, nothing was present except a superb wash-hand stand, containing a silver basin, and water jug of the same metal, in the left hand corner.

Napoleon after a few questions of no importance, asked me in both France and Italian in the presence of count Las Casas, the following question:—" You know that it was in consequence of my application that you were appointed to attend upon me. Now I want to know from you precisely and truly, as a man of honour, in what situation you conceive yourself to be, whether as my surgeon, as M. Maingaud was, or the surgeon of a prison-ship and prisoners? Whether you have orders to report every triffling occurence, or illness, or what I say to you, to the governor? Answer me candidly. What situation do you conceive yourself to be in? I replied, " As your surgeon, and to attend upon you and your suite. I have received no other orders, than to make an immediate report in case of your been taken seriously ill, in order to have promptly the advice and assistance of other physicians. " First obtaining my consent to call in others," demanded he, " is it not so?" I answered that I would certainly obtain his previous consent. He then said, " If you were appointed as surgeon to a prison, and to report my conversations to the governor, whom I take to be *un capo di spioni*, (a captain of spies) I would never see you again. " Do not," continued he, (on my replying that I was placed about him as a surgeon, and by no means as a spy) " suppose that I take you for a spy; on the contrary, I have never have the least occasion to find fault with you, and I have a friendship for you and an esteem for your character, a greater proof of which I could not give you than asking you candidly your own opinion of your situation; as you, being an Englishman, and paid by the English government, might perhaps be obliged to do what I have asked."—" I replied as before said, and that in my professional capacity I do not consider myself to belong to any particular country." If I can taken serious'y ill," said he, " then acquaint me with your opinion, and ask my consent to call in others. This governor, during the few days that I was melancholy, and had a mental affliction in consequence of the treatment I receive, which prevented me from going out, in order that I may not *ennuger* (weary) others with my afflictions, wanted to send his physician to me under pretext of inquiring after my health. I desired Bertrand to tell him that I have not sufficient confidence in his physician to take any thing from his hands. That I were really ill, I would send for you in whom I have confidence, but that a physician was of no use in such cases, and that I only wanted to be left alone. I understand that he proposed an officer should enter my chamber to see me, if I did not stir out.—" Any person," continued he, with much emotion, who endeavours to force his way into my appartment, shall be a corpse the moment he enters it. If he even eats bread or meat again, I am not Napoleon. This I am determined on; I know that I shall be killed afterwards, as what can one do against a *camp?* I have faced death too many times to fear it. Besides, I am convinced that this governor has been sent out by Lord ————. I told him a few days ago, that if he wanted to put an end to me, he would have a very good opportunity by sending some body to force his way into my chamber. That I would immediately make a corpse of the first that entered. and then I should be of course dispatched, and he might write home to his government that "*Bonaparte*" was killed in a brawl. I also told him to leave me alone, and not to torment me with his hateful presence. I have seen Prussians, Tartars, Cossacs, Calmucks,&c. but never before in my life have I beheld so ill-favoured, and so forbidding a countenance *Il porte le ——— empreint sur son visage.* (He carries the ——— imprint on his face.

I endeavoured to convince him that the English ministry would never be capable of what he supposed, and that such was not the charecter of the nation. " I had reason to complain of the admiral," said he; " but, though he treated me roughly, he never behaved in such a manner as this *Prossian.* A few days ago, he in a manner insisted upon seeing me, when I was undressed and a prey to melancholy in my chamber. The admiral never asked to see me a second time, when it was intimated to him that I was unwell or undressed; as he will knew that though I did not go out, I was still to be found."

After this, he mentioned his apprehensions of being afflicted with an attack of gout. I recommended him to take much more exercise " What can I do," replied he, in this execrable isle, where you cannot ride a mile without being wet through; an island, that even the English themselves complain of, though used to humidity? He concluded by making some severe remarks upon the governor's conduct, in having sent his aid de-camp and secretary round the shops, forbidding the shopkeepers to give the French credit, under pain of severe punishment.

(To be continued)